

OKÄND ORT Det skulle kunna vara en så kallad tiotusen kronorsfråga, men risken att ingen skulle vinna är överhängande. Så i vilket land i Europa heter valutan Luigino och var är Marcello Menegatto statschef? Eller: Vilket fjärde land kan man besöka på en timmes avstånd från Frankrike, Monaco och Italien?

TEXT EVELYN PESIKAN FOTO ERIKA GERDEMARK

Resmål i miniatyr

Det är nog ingen överdrift att påstå att lilla furstendömet Seborga, som tronar högt och stolt ovanför italienska rivieran, troligen är Europas minst kända land. Ändå finns här alla attribut som hör ett riktigt land till, egen valuta, flagga, frimärken, pass och nummerskyltar på bilarna – som med tanke på det ringa invånarantalet dock är mycket få.

Lilleputtlandet Seborga, som sägs ha existerat som självständig stat sedan år 954, har i dag runt 500 fullvärdiga medborgare och i landet som helhet (14 kvadratkilometer litet) bor omkring 2000 personer – alla styrda av en regering som består av nio ministrar och en statschef. Det råder ingen tvekan om att ministaten Seborga tar sig själv på allra största allvar.

Om omvärlden gör det är inte lika säkert. Cisterciensmunkar slog sig ned här runt 1079, men det var först när nio trötta tempelridare på väg hem från ett korståg år 1127 fastnade uppe på kullen som Seborga grundlade sin mytomspunna suveränitet.

Från Nice svisar man hit med bil via motorvägen mot Genova på bara en knapp timme, men det är roligare att antingen ta den lokala bussen från Bordighera eller att promenera upp

till det som på avstånd ser ut som vilken medeltida by som helst. Den lilla vägen som leder till landet 500 meter över havet slingrar sig genom ett mycket vackert landskap, trafiken brukar vara ganska beskedlig och havet därnere vid Riviera dei Fiori (Blomsterrivieran) försvinner aldrig helt ur sikte.

När det bara är någon kilometer kvar dyker plötsligt en gränstation i form av en rostig skylt upp och här väjar nu för första – men sannerligen inte sista – gången den blåvita seborganska flaggan. Vi hälsas välkomna till Antico Principato di Seborga, där vi snart ska upptäcka att varje hus är prytt av minst tre flaggor.

Att kalla detta lilla sömna och småtjuriga furstendöme ultranationalistiskt är ett kraftigt understatement. Just denna dag befinner sig landet dessutom i ett bokstavigt dagen-efter-tillstånd. På den öppna platsen som leder in mot byns hjärta syns resterna av en större fest och signore Luigi Lavagnino, som säljer egenhändertillverkade olivträdprodukter, förklarar högtidligt att installationsfesten för den nye fursten hölls igår.

Marcello Menegatto är namnet på den 35-åriga man som har tagit över efter prins Giorgio I, som avled i november 2009 (efter att ha bråkade med italienska städer ända sedan han valdes till statsöverhuvud 1963). Den omtalade prinsen, som för övrigt såg ut som en kopia av Tintins Kapten Haddock, fick stor internationell uppmärksamhet när han proklamerade att Seborga minns inte tänkte införa euron som valuta.

Prinsen tyckte att den egna urgamla valutan Luigino, en vacker

guldpeng som i dag mest är en kuriositet för turister, dög alldeles utmärkt som betalningsmedel. Och visst, man kan i dag växla till sig några Luiginer och handla småsaker inne i Seborga. Att däremot försöka växla in dem i ett annat land skulle nog väcka stor munterhet.

Men den pr-sinnade och ofta för-löjligade Giorgio I, hade aldrig helt fel i sin befrielsekamp. Faktum är att Seborga rent juridiskt inte hör till Italien. Furstendömet glömdes bort vid enandet 1861, vilket dock inte har hindrat Italien från att utkräva skatt av de fåtaliga, men tjurskalliga seborgianerna, som aldrig upphört att muttra över denna gränslösa orättvisa.

Den som förväntar sig ett lyxigt furstepalats i den lilla befästa byn blir besviken. Detta hus är i likhet med allt annat här mycket anspråkslöst. Och dessutom oftast stängt. Giorgio I:s dröm om att göra Seborga till ett nytt Monaco med kasino och allt har förblivit just en dröm. Det rika grannlandet ligger bara fyra mil bort men kunde lika gärna ha legat på en annan planet. Dagens Seborga är mer som ett Monaco för 200 år sedan.

Än så länge finns det inget hotell i detta lilla kuriosakabinett till land, men ett är under uppbyggnad. Imponerande nog finns det däremot tre restauranger. Vi väljer den mest anrika, Osteria dell Coniglio (kaninen), grundad 1902 och "världsberömt" för sina kaninrätter. Här är bullrigt och fullsatt och maten håller hygglig kvalitet. Även här inne i gränden har man en slags ögonkontakt med havet, via ett antal charmigt kitschiga väggmålningar.

I utkanten av byn, nu närmast vimmelkantiga av alla fladdrande blåvita flaggor, passerar vi furstens födelsehus. I detta hus, lika modest som alla de andra, föddes, bodde och dog denne karismatiska prins vars världsliga namn var Giorgio Carbone.

Hans ande svävar fortfarande tung över landet och hans porträtt finns överallt: På etiketterna till den lokala, jättegoda grappan liksom på de inhemska kakorna Baci del Principe (prinsens kyss) och Porta Fortuna (tyckobringare).

I kyrkan San Martino finns en permanent utställning av antika instrument. Några butiker säljer lite krmskrams, en handfull lekande skolbarn stör nästan tystnaden och visst är både utsikten och gränderna fina – men på frågan vad det finns att se och göra i Seborga förutom att äta kanin och strosa runt en stund – finns i ärlighetens namn bara ett svar: Inte särskilt mycket. Annat än att möjligen följa det motto som Giorgio I gjorde till sitt: Sub umbra sedi (Sitt i skuggan). Kanske är det just detta som är den enda likheten med Monaco – det finns inte mycket att se men det är ändå kul att kunna säga att man har varit där. Och för den som är skrytsamt lagd kan det ju vara roligt att komma hem från en resa till Rivieran och förklara att man hunnit besöka fyra länder på en timme.

resor@svd.se

Fakta

Seborga ligger ca 10 km norr om Bordighera och San Remo i Ligurien, Italien och är ett självproklamerat furstendöme som av världens betraktas som en mikronation eller en kommun i Italien. Området är inte erkänt som stat av Sverige.

Res:

Flyg till Nice, vidare med bil (cirka en timme) eller tåg till Bordighera. Därifrån går det buss flera gånger dagligen.

Bo:

Det finns inga hotell i Seborga därför är det bäst att bo i den eleganta och mycket sevärdaste staden Bordighera.

Hotel Parigi

har bästa läget på den sju kilometer långa strandpromenaden.

» www.hotel-parigi.com

Casa Albertieri

är ett charmigt delvis svenskt ägt bed & breakfast i Gamla stan.

» www.casaalbertieri.com

webben

» www.seborga.homeip.net

2. Bildtext SuecaSans Medium 8 pkt på 10,8 pkt. Fotobyline kommer som ett kapslat format efter en alt+tab.